

Kevyttä ilmassa

Jälkijunassa tutustuin IFLA 2012 konferenssia varten rakennettuun Finnish Libraries Now –verkkosivustoon vain todetakseni sen olevan erinomaisen mallikas esimerkki kirjastojen viestinnälle. Visuaalisuus on keskeistä, mutta kuvaa on käytetty säästeliäästi ja laadukkaasti. Monimutkaiset asiat, kuten kirjastojen historia on tiivistetty taulukoksi ja avoimesta datasta saatu kerrottua, mitä hyötyjä siitä voisi olla kirjastoille. Juttuja ei ole liikaa, ne ovat tarpeeksi lyhyitä ja videoita voi katsella muutaman kerrallaan ja palata niihin paremmalla ajalla. Kerrassaan mainio sivusto, joka toivottavasti ei unohdu konferenssin jälkeenkään sen takia, että sen esitysmuodoista olisi opittavaa muihinkin yhteyksiin.

Keveys toistuu myös syksyllä Helsingissä avatun Kaisa-talon rakenteissa ja toimintamalleissa. Paitsi että Kaisa on arkkitehtuuriltaan häikäisevä esimerkki suomalaisten kirjastojen uudistumisesta, se houkuttelee myös viihtymään ja asioimaan. Sisäntuloaulan kahvilaa ja kirjakauppaa on ensikertalaisen vaikea ohittaa. Ja niissä asioinnin jälkeen uteliaisuus kasvaa. Kirjaston tiloista löytyy hiljaisia näköalapaikkoja ja ryhmätyöhuoneita keskusteluun. Syksyn pimenevässä yössä kirjaston valoisuus, käyttäjäystävällinen tyylikkyys ja visuaalinen kauneus on vetovoimainen vaihtoehto paitsi lukemiselle ja opiskelulle, myös lepohtelulle tai tapaa-miselle kaupungin keskustassa.

Toimintamallien muutos kevyempään suuntaan tulee esille myös tämän numeron kirjoituksissa hieman toisilla tavoilla. Rovaniemen ammattikorkeakoulun kokeilema kokemuksesta oppimisen työskentelymallissa yhdistellään oppimispäiväkirjoja, parityöskentelyä ja informaattikoiden ja opettajien yhdessä vetämiä työpajoja informaatiolukutaidon opetukseen. Heidi Minkkisen ja Jenni Laineen artikkeli kokoaa kokemuksia matkailun turvallisuuden teemojen parissa tehdystä pilotista ja koulutuksen toimintatavoista. Vaikka erilaisia keveämpiä lähestymistapoja informaatiolukutaidon opetukseen on kokeiltu jo vuosia, niiden toivoisi vakiintuvan etenkin, kun opiskelijoiden palaute näyttää rohkaisevalta.

Itä-Suomen yliopiston uutta kirjastokokonaisuutta suunniteltaessa kokoelmien hallinnan välineeksi kehiteltiin paikallinen UEF-aihealuejaottelu. Sen avulla kirjasto on päässyt kohtuullisen kevyellä tavalla myös tutkimaan kokoelmiensa painopistealueita ja kehittämistarpeita. Artikkelin aiheesta antaa käsityksen menettelytavoista ja arvioi niiden hyötyjä.

Sisältötuotanto ja digitointihankkeet ovat monille kirjastoille jo tuttua asiaa, mutta hankkeiden monimuotoisuus ja niiden soveltaminen kirjaston muun työn lomaan ei välttämättä ole selvillä. Liisa Savolainen kokoaa kirjoituksessaan pergamenttien digitointihankkeen vaiheita ja avaa samalla digitointiprojekteissa tarvittavaa osaamista.

Tehtiinpä sitten julkaisuja, tilaa tai uusia palveluja, on hienoa löytää mallikkaita ja kevennettyjä esimerkkejä siitä, miten asiakkaita voidaan houkutella tulemaan, viipymään kauemmin ja tutustumaan syvemmin. Parhaimmillaan se on kuin löytöretki, joka avaa uusia näköaloja ja kääntyy hyödyiksi arjessa, kuten rovaniemeläiset opiskelijat kommentoivat informaatiolukutaidon työpajoja: ne lisäsivät it-sevarmuutta omalla osaamisalueella ja suunnistusosaamista tiedonhallintaan.

Päivikki Karhula